

като мя хиротониса на священство, у тая одежда облякоша мене, като мя хиротонисаша на архиерейство. И като станахъ архиерей, у тоя день велика радость стала у митрополи¹⁾; и у домъ нашъ трапеза, учреждение велико²⁾. Послѣ сѣдяхъ на Арбанаси три мѣсици, докле са наготовя и докле ми прииде ферманъ и повеление отъ Цариграда. И повдигнахъ ся да поида на епархия моя декемврия на 13 день; ала беше лютий студъ и снѣгъ. Имахъ намѣреніе да постигна на епископия моя за Рождество Христово. И като поидохъ на Плевень, почуиха се христианите, како смы дерзнуль да поиду на таковое време на Враца.

Ето первая смущеная вѣсть зачена³⁾). И азъ попитахъ: „Какво е това смущение камто Враца?“ А они плевенци ми рекоша, како има Пазванджиолу крамола⁴⁾ сась Генчъ-ага и сась Хамамджиолу, що ги е изгонилъ изъ Видинъ⁵⁾ и они собрали няколико войска турци и арнаути да ся биятъ сась Пазванджия, ала като не могатъ да пойдатъ на Видинския кадиликъ⁶⁾ отъ Пазвановия войска, сѣдятъ по Врачански села⁷⁾. Ами како да пойдемъ ний на Враца? Сѣдяхъ на Плевень три дни и на четвертия день востанахъ и потеглихъ камто Враца. Пратихъ напредъ човѣцъ и селяни, ако има войска поселата,

¹⁾ Въ Търново. ²⁾ А въ дома ни имаше голѣма трапеза и угощениe.

³⁾ Ето ти първата вѣсть за смута.

Реформитъ на Султанъ Селимъ III овреждали яничаритъ. Било решено постепенно да имъ се отнематъ правата. Срѣщу това се почнали смутове, които били потушени, съ изключение въ Видинъ. Начело на недоволниятъ въ Видинъ застанаъ аянинътъ Пазвантоглу. Той билъ съ необикновено сила воля и умъ и извѣнредно приемчивъ човѣкъ. Организиралъ голѣма сила, разбилъ Видинския паша и го принудилъ да напусне града. Портата отначало не била наклонна да дѣйствува срѣчу него съ сила. Предложила му прошка и да му се възвѣрнатъ конфискуванитѣ бащини имоти, при условие, че той ще сложи оржието си и ще разпусне войската си. Пазвантоглу билъ хитъръ, приелъ предложението на Портата, но не само че не го изпълнилъ, но съ още по-голѣма енергия започналъ да се организира. Той сполучилъ да събере до 10.000 войска и да се огради съ добри военнаачалници. Съ течение на времето властьта му се простирала чакъ до Варна. Първоначално се стремѣлъ да стане законенъ Видински паша, а по-послѣ да се качи и на царския тронъ. ⁴⁾ Споръ.

⁵⁾ И двамата сѫ били бащини неприятели на Пазвантъ-оглу. ⁶⁾ Сѫдебенъ окрѣгъ. ⁷⁾ Противъ Видинъ имало събрана 30.000 войска. Пазвантоглу събраль до 10.000 войска отъ яничари и бѣлгари, съ която задавалъ страхъ и трепетъ на населението.